

Af disse Slutningsbestemmelser kan jeg nævne som et Resultat allerede af Arbejdet i forrige Samling Lovforslagets § 1079, hvorved den i Skiftevesen gældende Regel, at Statskassen er subsidiært ansvarlig for, hvad Embedsmænd maatte paadrage sig af Ansvar over for private, er bleven gjort til en almindelig Regel i alt i dette Lovforslag omhandlet Embedsvæsen. — Af de Ændringsforslag, som foreligge til Forhandling under dette Afsnit, er det første og om ikke det vigtigste, saa dog af fremragende Vigtighed, Forslaget under Nr. 146. Lovforslaget har angaaende Bøder to Bestemmelser, der tilsyneladende staa i Modstrid med hinanden, og som man kun ved en vellivlig Fortolkning kan faa forenede, ligesom de ogsaa tilhøre forskellige Perioder i det forberedende Lovarbejde. Det er Lovforslagets § 984 og Lovforslagets § 1078. § 1078 siger ganske kort, at Bøder, som paalægges i Medfør af denne Lov, tilfalde Statskassen, hvorimod der i § 984 staaer, at Bøder paa 20 Kr. og derunder, som idømmes eller vedtages i de Sager, der omhandles i dette Kapitel — det vil sige i Sager, der anlægges af Politimesteren — tilfalde Politikassen og i Kjøbenhavn Fattiggassen for Stadsrettens Afdelinger for Straffesager. Udvalgets store Flertal har lagt særdeles Vægt paa, at samtlige Bøder skulle tilfalde Statskassen, ikke fordi vi have noget fremtrædende Ønske om, at Statskassen kan faa denne Indtægt, eller at de Kasser, som Bøderne hidtil ere tilfaldne, skulle miste dem, men fordi vi ønske, at Dommeren skal være fuldstændig, ikke blot pekuniært, men ogsaa ideelt uinteresseret i den Bøde, der falder. Naar Bøden tilfalder Statskassen, er den ønskede Interesseløshed til Stede; Dommeren kan ikke antages at have mindste Interesse i, om Statskassen bliver en Bødes Beløb rigere eller ikke. Ganske anderledes forholder det sig derimod med de mangfoldige andre Kasser, som Bøder hidtil ere tillagte. Det drejer sig om en stor Række af Kasser. Jeg kan her blot nævne et ringe Antal af dem. Der er Bombebøssen, forskellige Enkekasser, forskellige Havnekasser, Kommunekasser, Amtsfattiggasser, de fattiges Kasser, Kjøbenhavns Kriminal- og Politirets Fattiggasse og fremfor alt Politikasserne. Det er navnlig ved de sidstnævnte, at dette Forhold kommer naturligt frem, at Dommeren ikke er uden Sympati for, at denne Kasse faar en Indtægt. Dette er ikke heldigt. Politikassen er i og for sig en Institution, som gør meget godt, og

dens Midler bestyres ikke med den Vilkaarlighed, som det tidt antages. Den er ikke til Raadighed for Politimesteren; ingen Udgift kan udgaa af Politikassen uden med Tilladelse af Amtmanden. Derhos føres Regnskabet derover meget specielt og med nøjagtige Bilag; det aflægges til Amtet. Den Anvendelse, der gøres af Midlerne, er i Reglen meget prisværdig. Største Parten anvendes til velfortjente Gratualer for mindre Tjenestemænds Dygtighed i Udførelsen af Arbejde. Men netop dette, at største Parten anvendes til Gratualer, gør, at Dommeren ganske naturlig kan have et Ønske om, at der tilfalder Politikassen Indtægter og ved saadanne Underretstilbud af Bøder, som ikke paa første Haand modtages af Dommeren, vil Politipersonalet lettelig have det. Hele dette Forhold ønsker Udvalgets Flertal at faa grundig udryddet, og derfor har man foreslaaet, at alle Bøder uden Undtagelse skulle tilfalde Statskassen. Nu kan det ikke være Meningen, at de Kasser, som hidtil have bestridt Udgifter ved Bødeindtægter og tjent meget gode Formaal, til Dels vist megen Velgørenhed, skulde undvære en saa godt anvendt Indtægt. Derfor er det naturligt, at naar Statskassen herefter inddrager Bøderne, der da af den udredes et Bidrag til de paagældende Kasser. Vi have forhandlet derom baade i Udvalget og med den højtærede Minister. Der har med Hensyn til Grundbetragtningen ikke været nogen Forskellighed i Opfattelsen. Vi havde først foreslaaet en Maalestok for det Tilskud, som Statskassen skulde give til de afskaffede Bødekasser. Dette Tilskud havde vi først sat til et Kapitaltilskud, nemlig det femtendobbelte af en Gennemsnitsindtægt. Men paa Grund af Indvendinger, som den højtærede Justitsminister — efter vort Skøn med nogen Grund — rejste imod en Skadesløsholdelse i Kapital, gik vi bort derfra og til et aarligt Tilskud efter en i Loven indsat Maalestok. Men ogsaa i den Henseende kunde der rejses Indvendinger, idet der ikke hidtil for Udvalget har foreligget et saadant Materiale, at man med nogen Sikkerhed kan sige, hvor megen Indtægt en Kasse hidtil har haft af Bøder, og faa en paalidelig Mening om, hvilken Indtægt den vilde miste, ved at Bøderne blive tillagte Statskassen. Vi udelode da overhovedet Maalestokken og standsede til sidst ved dette, at afskaffe alle de nævnte Kasser som Bødekasser, lægge Bøderne til Statskassen og lade Tilskuddene blive beviledede paa Finansloven, uden at der ved